

א) לקמן גא. ב) לקמן גב.
 ג) לעיל ח. ד) לקמן ט.
 ה) סס. ו) לעיל יג. ע) ע"מ
 פ"ד מ"ח. ו) לעיל טו.
 ז) לעיל יג. ד"ה: ט. ח) לעיל
 טו. י) טו. דשכחה.

הנהגות הב"ח

(א) נב" דהוא לה אחות
 אשה: (ב) תוב" ד"ה
 שמואל ובר נפטרו ארבע
 אלה שמואל י"ל: ויבנה
 אחיות נמקח:

מוסף רש"י

החלץ לבעלה הגט לא
 נפטר צדקה. נפלו לפני
 שתי יבמות. ונתן גט
 לאחת מהן ואחר כך חלץ
 לה לא נפטרה ארבעה.
 משום דקלישא זיקתה ולא
 אילמא חליצה. לא קלישוי
 זיקה חליצה דזיקה
 (דקמן וכו'). חלץ לבעלת
 המאמר לא נפטרה
 צדקה. דכיון דבעי גט
 למאמר לא הוה חליצה
 מעלימא. זיקה
 דמאמר. זיקתו ג' אסור
 אדם בצדק קרובת
 חלוצתו. ראוהו חלץ ללא
 רובל נשואה לגדי ויהי צדק
 ומת הנכרי. אסרה הרה
 לראוין יעשה מפרש
 בגמרא. זיקתו ג' מותר
 אדם בקרובת צדק
 חלוצתו. ולא אמרינן ארבע
 כחליצה ואסור בקרובותיה
 (שם). בית שמאי מתירין
 הצרות לאחין. מתירם
 צרת ערוה להיבנים לאחין.
 דלית להיבן חלץ לבעלה
 דלגדי ויבנה ג' בואו
 ונתת להם לצרות.
 הערוה ויבנה ג' שיהו
 חלוצות. וישאלו לזמן
 כשכשר לגדי הכל יעשו.
 .110

חלץ לאחיות. שתי אחיות שנסלו לפניו משני אחים וכל אחת נרמזה עמה וחלץ לאחיות לא נפטרו ארבעה. והואיל ואי בעי לייבומי לא מני אלא יחלוץ לנרות ויפטרו אחיות. ואע"ג דלרבות נמי אי הוה בעי לא הוה מייבס מיהו קל ואסורם משל אחיות הלכך אף חלוצתם משוכחות משל אחיות וכן מפרש לקמן: **היכא דקיימא חליצה דשמעון חליצה כשרה.** לחלוץ לשניה שהוא לא חלץ לראשונה: **חלץ לה ראוהו חליצה פסולה.** בתמיה. ראוהו שחלץ לראשונה והיא הך אחות חלוצתו ולא חליצה מעלימא היא דשמעון דזיקה גרידתה היא: **אחמנעיה.** כלומר השלישית לאחר שחלץ שמעון לשניה שהיא על שניהן אחות חלוצה ושניהן שוין בה וקסבר חליצה פסולה אף זריכה לחזר על כל האחין: **כיון דרוביה גביה.** שהחולץ לשלישית חלץ לז': **למיפטר צדקה.** כדקאמר' לא נפטרו ארבע: **אבל מיפטר ארבעה נפטרה.** בחליצה דכל דהו הלכך אחד חולץ לג' היכא דליכא נרות כשהיה: **לבעלת הגט.** ג' יבמות מאת אחד ונתן יבס גט לאחת מהן שוב אף חלוצתה הוגנת כל כך דקלישא זיקתה ואם חלץ לה לא נפטרה צדקה: **חלץ לבעלת מאמר.** עשה מאמר צדחת מנשי אחיו המת ואח"כ חלץ לה לא נפטרה צדקה שחליצה זו אינה פוטרת לגמרי שעדיין זריכה גט למאמר דמתן בפרק ר"ג (לקמן דף ג.) עשה מאמר וחלץ זריכה הימנו גט. ואע"ג דיהיב לה גט אחר דחלץ לה הוה דמהני אבל צדקה זריכה חליצה אבל חלץ לנדה נפטרה בעלת מאמר מחליצה ואינה זריכה אלא גט למאמר: **דהיא אחות אשה בויקה.** ואי הוה בעי לייבומי לא מני אחי ויהי גריעה חליצה: **לנרות נמי.** חליצה צרת אחות זקוקה היא ואסירה לייבומי דצדקה במקום ערוה קיימא: **והאמר שמואל כו.** כפ"ב: **אי הכי.** דאין זיקה חלץ לאחיות שחליצה הוגנת היא: **כשלא לרה דרחל.** דחלצה בצדקה הוה לא נפטרה חליצה דרחל גריעה הואי דאי בעי לייבומי לא מני דאחות חלוצתו היא: **אלא לרה דלאה סיפטר.** דחליצה לאה כשרה היא דאי הוה בעי מני לייבומי: **לרות דעלמא.** כלומר כל היכא דמיתרמי כה"ג לא נפטרו צרות של אחרונה: **אי הכי.** דלרות דקאמר שמואל צדקה דרחל שחלצה בצדקה קאמר: **חלץ לנרות נפטרו אחיות.** בתמיה. דכי חלץ לנרות אחות חלוצה נפטרה אחות

החלוצה: **אלרה דרחל מי מיפטר.** חליצה דצדקה מי מיפטר רחל: **והא תקן.** כשהחלץ: **אסור אדם צדקה קרובה חלוצתו.** ואפילו לא הייתה צדקה מאחיו אלא מנכרי וטעמא התם מפרש. והכא נמי אי הוה בעי לייבומי לא מני: **הסחיל באחיות.** שחלץ ללאה לא יגמור צדקות לא פטרה חליצה צדקה דרחל: **דהנן אסור אדם כו.** וכ"ש דלא יגמור באחיות דחליצה רחל לא מיפטר צדקה דלאו חליצה מעלימא היא דאחות חלוצתו היא אלא שניהן זריכות חליצה: **הסחיל צדקות.** שחלץ לנרות לאה: **יגמור אף באחיות.** אם רצה לחלוץ לרחל נפטרה צדקה ואע"ג דרחל קרובה לאה שהיא צדקה חלוצתו לא גריעה דנתן מותר אדם בקרובת צדקה חלוצתו וה"ג כיון דאין זיקה אי הוה בעי לייבומי לרחל מייבס וכל שכן גמר צדקה רחל ולא כרחל (ו) דשכיחא ממילתא טפי: **לגולם.** כדאמר שמואל צדקה חלץ לאחיות לא נפטרו צרות משום דיש זיקה וחליצה האחיות גריעה ואפילו צדקה לאה לא מיפטר חלץ לנרות נפטרו אחיות דחליצתן משוכחות משל אחיות. ודקשיא לך הוה צדקה אחות אשה צדקה והיא כי אחות זקוקה גופה לא היא משום דלא חליצה **הנרות לאחין.** ואפילו צדקה אחות אשה שרי לייבומי וכ"ש צדקה אחות זקוקה: **אי הכי.** אמאי מני חלץ יבומי נמי תמיבס הנדה: בעלת

כא"א אחד חולץ לבוין דקאמר אמצעות. תימה דלקמן מסקינן דשמואל המחיל ולא המחיל קאמר והמחיל באחיות לא יגמור צדקה ולא מיפטר רחל בחליצה צדקה וכ"ש היכא דשניהן שוין דבעינן חליצה והכי מפרש דלהאי שניא לא מפלגינן בין מיפטר נפשה למיפטר צדקה ואכ"י דהוא דמפטר נפשה למיפטר דשמואל המחיל ולא המחיל קאמר סבר כשיניא דבסמוך דמפלגינן בין מיפטר נפשה למיפטר צדקה ושניא דהכא דלחד חולץ לנרות אחמנעיה סבר כדכ"א אשי דאמר לקמן לא חלימא זיקה לשווי צדקה כערוה וחליצה צדקה הוה חליצה כשרה ולהכי חלץ לאחיות לא נפטרו צרות אבל הכא דשניהן שוין אחד חולץ לנרות: **אלא צדקה דאמה תיפטר.** דהא חליצה כשרה היא פי' דקיימ' דאי בעי מייבס לה וא"ל לומר כן דאסירה ליה משום צדקה מנאות יבומי ומ"מ לא חליצה צדקה חליצה פסולה כדפרשינן לעיל:

א"ה חלץ צרות נפטרו אחיות ואצרת רחל מי מיפטר. פירוש כיון דאוקמה חלץ לאחיות לא נפטרו צרות דוקא מרחל ומשום שחלץ ללאה בעינן זה נמי שחלץ ללאה חלץ **שמואל** התיר' ורא התיר' קאמר. השתא לפי

המסקנה לית ליה להא דשמואל לדברי האומר אין זיקה קאמר לפני האמת למ"ד אין זיקה חלץ לאחיות ולבעלת גט נפטרו צרות (א) אחיות אלא שמואל חליצה דנפשיה דלית ליה זיקה קאמר והא דלא קאמר אלא לפי שלא הווכר שם אמורה תחלה ומיירי כשחלץ ללאה קודם נפילת רחל וצדקה ולהכי המחיל צדקה לאה יגמור אף כרחל דכשנפלה רחל כבר נפטרה לאה בחליצה צדקה וחליצה רחל חליצה כשרה היא דלא הוה אלא קרובת צדקה חלוצתו וקצת דוקא הוה דה"ל לפרש כהדיא דאיידי כשנפלו זה אחר זה כיון דעד השתא הוה איירי כשנפלו צדקה אחת ועוד אמר ר"י דמנינו לפרש דאיידי אפי' נפול צדקה אחת כד"ד עד השתא נפול' המחיל צדקה לאה יגמור כרחל ואע"ג דחליצה צדקה הוה חליצה פסולה דהוה לה צדקה אחות אשה צדקה ולא מיפטר צדקה בחליצה מ"מ כשיצא חליצה רחל חליצה כשרה ואפי' אי חלץ ללאה צדקה קודם מועטת שבר חלץ לנרות חליצה משוכחות טפי ולהכי לא חשיב רחל אחות חלוצתו כעין שפירש ה"ר אברהם

לעיל ואע"ג דקודם שחלץ לנרות לאה כבר נאסרה רחל ושמואל סבר כשהחלץ (לקמן ד' מ:) כיון שנאסרה עליו שעה אחת נאסרה עולמית מכל מקום הוה חליצה רחל חליצה כשרה כיון דעכשיו אינה אחות זקוקה ואינה אסורה אלא משום שנאסרה עליו כבר: **הנ"א** כותיה דרב אשי. אכרייתא לא שייך למימר דהמחיל ולא המחיל קאמר דא"כ הוה ליה לפרושי הכי כהדיא אבל שמואל דאיידי נמי צבעלת הגט ובעלת מאמר נקט לשון השוה בטול: **א"ה** יבומי נמי תתייבס. וא"ת אין ה"ג ומ"מ נקט חליצה לאשמעינן דחליצה פסולה אינה פוטרת כמו שמואל לייבס דהמחיל ולא המחיל ה"מ למינקט יבוס וי"ל דשמואל לא נקט יבוס משום דמתני' היא מותר אדם בקרובת כו' אבל כרייתא ה"ל למנקט יבוס דעדיפא טפי אי נמי לשמעין מתיירי: **אח"כ** הורו ורקבו. דחוק לומר כן משום דלא מסתבר ליה למימר דלא חלימא זיקה לשווי לנדה כערוה: בעלת

ה א מ"י ש"ן מהלכות
 יבוס ה"ל ט סג עין
 נא ט"ש"ע א"ש"ע סימן קע
 סעיף ח י"ח וסימן קע
 סעיף א:
 ו ב מ"י ט"ס ס"ה ה"י יב
 סג ט"ש"ע
 סימן קע סעיף י"ט ע"ה ט"ס
 צדקה ויבני:
 ג א מ"י ט"ס ו"פ"ה ה"ל טו
 י"פ"ו הלכה כ' ט"ש"ע ט"ס
 ס"ה סג סעיף ה':
 ד ה"ד מ"י ס"ה ה"י יב
 ט"ש"ע ט"ס ס"י קע
 סעיף י"ח:

תוספות ישנים

לדברי האומר אין זיקה
 וא"ת אחי חלץ לבעלת
 הגט לא נפטרה צדקה
 אמרינן לקמן פ"ק ר"ג
 דלמ"ד אין זיקה חלץ
 לבעלת הגט נפטרה צדקה.
 וי"ל דאין דוקא מתיירי לפי
 מסקנה דהכא דסבר שמואל
 דאין זיקה ולכן לא נפטרה
 צדקה. עוד פי' אר"מ דאף
 כי נמי אמרינן הכא
 דשמואל איירי אף לדברי
 האומר אין זיקה ייבסי
 דוקא דשא דמלתא דחלץ
 לאחיות אבל האי דקאמר
 חלץ לבעלת הגט לא נפטרה
 צדקה מתיירי ודוקא למ"ד יש
 זיקה. והאי דנקט מלתא
 כהנ"ל דרישא אשמעינן
 מושא דע"ג דאין זיקה
 מ"מ חלץ לאחיות לא נפטרו
 צרות אע"ג דשאר חליצה
 פסולה פטרה למ"ד אין
 זיקה פסול לאחיות ממיר
 טפי ויפסא אשמעינן
 דלמ"ד יש זיקה חלץ לבעלת
 הגט לא נפטרה צדקה אע"ג
 דשאר חליצה פסולה פטרה
 חליצה דוקא למ"ד אין זיקה
 אבל למ"ד יש זיקה לא
 פטרה:

